

[1978 மார்ச் 1]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். ரொம்ப நாளாக நீங்கள் இப்படிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். வேறு ஒருவரும் இப்படிக் கேட்பதில்லை. நீங்கள்தான் இப்படிப் பண்ணுகிறீர்கள். அனுமதிக்கக் கூடாது என்று அந்த விதி முறையில் தெரிவாகப் போட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த விதியைப் பயன்படுத்தி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி அரசின் தரப்பிலேயிருந்து விளக்கம் தர உரிமை இருக்கிறதோ, அதைப் போலவே

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : விதி அப்படி இருக்கிறது. வேண்டுமானால் இதையே ஒரு சான்றாக எடுத்துக்கொண்டு விதியை மாற்ற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்காகச் சொல்லவில்லை. இருக்கிற விதியைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த விதி உறுப்பினரைக் கட்டுப்படுத்தாதா? நீங்கள் இவ்வளவு நான் விவாதத்திலே கலந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்களே இப்படிப் பிடிவாதம் செய்தால் எப்படி? இதை நான் அனுமதிக்க முடியாது.

(முற்பகல் 11-40)

5. 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைமீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாகவே எதிர்த் தரப்பினர் பேசும்போது, வழக்கமாக நடைபெறும் கவர்னர் உரை இந்த முறை நடைபெறவில்லையே என்று வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். ஆட்டுக்குத் தாடி இருப்பதைப் போல ஆட்சிக்குக் கவர்னர் இருக்கிறார் என்று பேசியவர்கள் இன்று அந்த கவர்னர் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைத் தரவில்லையே என்று வருந்துகிறார்கள். அவர்

1978 மார்ச் 1]

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

அப்படி வந்து பேசியிருப்பாரானால், மத்திய மாநில உறவு முறைப்பற்றிய கருத்தைத் தெரிவித்திருப்பார்: காவிரி நதி நீர்ப் பங்கீட்டைப்பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்திருப்பார்; இந்த ஆண்டிற்கான திட்டங்களைப்பற்றி யெல்லாம் சில நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லியிருப்பார், அவருக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தரவில்லையே என்றும் பேசினார்கள். “ஆண்டுக்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் கவர்னருக்காகச் செலவாகிறது, அது நமக்குத் தேவையா; மாநிலத் திலே மத்திய அரசின் பிரதிநிதியாக, கண்காணிப்பாளராக இருக்கிறார்; ஆகவே அந்தப் பதவியே கூடாது” என்று சொன்னவர்கள் இன்றைக்கு ஏன் அவர் பேசவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். கவர்னருக்கும் இந்த அரசுக்கும் எந்தவிதமான கசப்பும் இல்லை. கவர்னர் பேசக் கூடாது என்று இந்த அரசு தடுக்கவும் இல்லை. வழக்கப்படி சட்ட மன்றத் தொடரை முடிக்காத காரணத்தால், தொடர்ந்து இந்த கூட்டத் தொடரை நடத்தலாம் என்று விதிமுறை இருப்பதால், கவர்னர் பேசாமல், அரசு அவர்களுக்குப் பேசுகிற வாய்ப்பைக் கொடுக்காமல் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் கவர்னர் உரையில் என்ன கொள்கை விளக்கத்தை எதிர்பார்த்தார்களோ, அதெல்லாம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலேயே இருக்கத்தான் செய்கிறது. அவர் பேசினால்தான் மத்திய மாநில உறவைப்பற்றிச் சொல்வார், பேசாத காரணத்தால் இந்த அறிக்கையில் அதைப்பற்றி எதுவும் கூறப்படவில்லை என்று இருக்குமானால், அதைக்கூட ஒத்துக்கொள்ளலாம். மத்திய மாநில உறவு முறையில் நமக்கு இருக்கிற சங்கடங்கள், போடப்பட்டிருக்கிற வரிகள், தேவையான நிதி ஆதாரங்கள், இவற்றிற்காக மத்திய அரசு என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எத்தனையோ முறை எப்படியெல்லாமோ மத்திய அரசின் முன் வைத்திருக்கிறோம். மத்திய அரசு அவற்றை எப்படிப் புறக்கணித்துள்ளது என்பதையும் காண்கிறோம். இருந்தாலும், மீண்டும் வலியுறுத்துவோம் என்று தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். கவர்னர் கொடுத்தால்தான் அதை ஏற்றுக்கொள்வோம், நிதி நிலை அறிக்கையில் நிதி அமைச்சர் தந்தால், அதைக் கொள்கை விளக்கமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று உறுப்பினர்கள் கருதுவது முறையாகாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசு மாநில அரசு கேட்கிற கோரிக்கைகளை சரிவரக் கவனிக்கவில்லை. மத்திய மாநில உறவு முறையைப்பற்றிப் பேச வேண்டும். இங்கேயிருந்து ஒரு குழு சென்றுவது, மத்திய அரசாங்கத்தில் நமது கோரிக்கைகளை வைத்துப் பேச வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உறவு முறைகளைப்பற்றி நான் பேசத்

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

[1978 மார்ச் 1]

தயாராக இல்லை என்று இந்தியப் பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் கூறுகிறார். தனிப்பட்ட முறையிலே யார் வந்தாலும், நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வேன்; அரசின் சார்பிலே குழுக்களாக எந்த மாநிலத்திலிருந்து வந்தாலும், மகாநாடுகள் மூலமாகவோ கருத்தாங்குகள் மூலமாகவோ, பிரதமர் என்ற முறையில் சந்தித்துப் பேசத் தயாராக இல்லை என்று அடித்துப் பேசியிருப்பதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நமது மாநிலம் மட்டுமல்ல, பல மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரம் தேவை என்று கேட்கின்றன. பல எதிர்க்கட்சிகள், முற்போக்குக் கொள்கையுடைய எதிர்க்கட்சிகள், மாநிலங்களில் தொழில் வளரவும் கிராமங்கள் மறுமலர்ச்சி பெறவும் மதுவிலக்கு அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கருதுகிற கட்சிகள் எல்லாம் கேட்டு வருகின்றன. ஒரு காலத்தில் ஒரு கட்சிதான் இந்த மாநிலத்திற்கான அதிக அதிகாரங்களைக் கேட்பதாக இருந்த நிலை மாறி, மற்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்கூட ஒன்றாகச் சேர்ந்து அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிற நேரத்தில், இந்தியப் பிரதமர் அதைப்பற்றி விவாதிக்கத் தயாராக இல்லை என்று சொல்கிறார் என்றால், அதற்கு மாநில அரசு என்ன செய்ய முடியும்? அதைத்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் ஏற்பட்ட சேதத்தை ஈடுகட்ட நடவடிக்கை மாணியம் கேட்டோம். நாம் கேட்டது ரூபாய் 126 கோடி என்றால், அவர்கள் அளித்தது 37 கோடி ரூபாய்தான். அதையும் திட்டச் செலவில் சேர்த்துக் கொண்டுதான் கொடுத்தார்களே தவிர, தனியாக, துணை ஒதுக்கீடாகத் தரவில்லை. மாணியமாகக் கொடுக்கவில்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையைப்பற்றிப் பிரதமர் விவாதிக்க தயாராக இல்லை என்று சொல்லிய பிறகு, இந்த அரசு என்ன செய்தது? இந்திய நாட்டில் மற்றப் பகுதிகளில் மேற்கு வங்காளத்தில் முதலமைச்சர் கேட்டதைப்போல, கேரளாவில் குரல் எழுப்பியதைப்போல, நம்முடைய அரசும் குரல் எழுப்பலாமே. மாநில சுயாட்சி என்றால், நீங்கள் விரும்ப மாட்டீர்கள். அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்றாவது நிதி அமைச்சர் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே நிதித் கமிஷனில் நியாயமான நிதி வழங்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நீங்கள் அந்தப் பிரச்சினையில் மத்திய அரசோடு விவாதிக்கத் தயாராக இருக்கிறீர்களா? விவாதித்தீர்களா?

திருமதி சத்தியவாணி முத்து: விவாதிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதோடு மாநில முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு குழுவையே அங்கே அனுப்பி வைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எப்படியாவது மத்திய அரசோடு இந்த அரசு மோதிக்கொண்டு உடைபட்டுப்

1978 மார்ச் 1]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

பொருட்கள் என்று நினைத்தார்கள். நிச்சயமாக அந்த எண்ணத்தில் தோல்வி தான் அவர்கள் அடைவார்கள். உறவுக்குக் கை கொடுக்கவும் உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கவும் இந்த அரசு எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது. சுமுகமாக இருந்த மாநில-மத்திய உறவு நாம் நடந்துகொண்ட தகாத முறை காரணமாகக் கெட்டுப் போய்விட்டது. இன்றைக்கு நல்ல உறவு முறை இருப்பதை நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு உறவு இருக்கக் கூடாது என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் விரும்புவார்களானால், அதற்காக நாங்கள் வருத்தப்படாமல் இருக்கமுடியாது.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் இந்தியில் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள் என்பதற்காக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எதிர்ப்புக் குரல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தியில் உரையைப் படிக்கக் கூடாது, அங்கிலத்தில் தான் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இது நமது உரிமை. நாம் இந்தியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எனவே எந்த இடத்தில் அதை வலியுறுத்திக் கேட்க வேண்டுமோ, அந்த இடத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கேட்போம். அதே நேரத்தில் மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துவதால் நமக்கு ஏற்படுகிற நஷ்டம் முன்பு ரூ. 60 அல்லது 70 கோடியாக இருந்தது இப்போது ரூபாய் 140 கோடி அளவுக்கு வந்துவிட்டது. மத்திய அரசு இதை ரூ. 60 கட்ட வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். ராஜாஜி காலத்தில் விற்பனை வரியைப் போட்டு ரூ. 60 கட்டவில்லையா என்கிறார்கள். ஏற்பட்டிருக்கிற நஷ்டம் ரூ. 140 கோடி. இதை நாம் ரூ. 60 கட்ட வேண்டும். விற்பனை வரியில் வருவது குறைவான வருவாய்தான். விற்பனை வரியில் வருவதைக் கொண்டு ரூ. 60 கட்ட வேண்டுமென்று கவர்னர் அவர்கள் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை வைத்துக்கொண்டு மத்திய அரசோடு வாதாடி நஷ்ட ஈட்டைப் பெற்றுத் தராமல் அது கூடாது என்று மத்திய அரசின் சார்பாகப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றும் சிலர் பேசினார்கள். மற்ற மாநிலங்களைப் போலல்லாமல் மதுவிலக்கை அமுல் படுத்துவதையும் காந்தியின் கொள்கைக்கு உரிய விதத்தில் கிராமப் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கத் திட்டமிடுவதையும் பற்றி பாரதப் பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் இயற்கையின் உத்பாதத்தால் விளைந்த பயங்கரமான கோரப் பிடியிலிருந்து மக்களை உடனடியாகக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்த அரசு எடுத்த தீவிர நடவடிக்கை மத்திய அரசிலிருந்து வந்த அத்தனை அமைச்சர்களும் பாராட்டிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு செலவினங்களையும் சமாளித்துக் கொண்டு வருகிற இந்த அரசுக்கு காந்தியின் கொள்கையான மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமுல் படுத்துவதால் ஏற்படும் இழப்பை ரூ. 60 கட்ட மற்ற மாநிலம்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1978 மார்ச் 1]

களில் ஒட்டுகிற பார்வையை இங்கேயும் செலுத்தாமல், சற்று அதிகமான நிதி ஒதுக்குவதற்கு ஏன் முயற்சி செய்யக்கூடாது? இந்தக் கோரிக்கையை நிதிநிலை அறிக்கையில் வைத்திருக்கிறார் நிதி அமைச்சர் அவர்கள். முறையாக, நேர்மையாக சட்டமன்ற மேலவையில் சொல்வது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம்

(முற்பகல் 11-50)

வேண்டும் என்பது. நமக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு தேவை என்று குரல் கொடுப்பதாக ஏன் எதிர்க் கட்சியினர் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது? 'அடைந்தால் மாநில சுயாட்சி, இல்லையெனில் சிறைக்குச் செல்லுவோம்; நீங்கள் கொடுக்கவில்லை என்றால், நாங்களே எடுத்துக்கொள்ளுவோம்' என்றெல்லாம் சொல்லி, 'நீங்கள் யார் கொடுக்க, நாங்கள் யார் வாங்கிக்கொள்ள' என்று கடுமையான பதங்களை உபயோகித்து, உரத்த குரலில் பேசுவதனால் பலன் ஏற்படும் என்று கருதுவார்களானால், அந்த நிலைமைக்கு இந்த அரசு நிச்சயமாக வராது. ஜனநாயக ரீதியில், முறையாக மத்திய அரசினை அணுகி, கூடுதலான அதிகாரங்களை இந்த அரசு பெறும். அதிக அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பிற மாநிலங்களும் இப்போது ஒவ்வொன்றாக ஒப்புக்கொள்ளுகின்றன. முதலில் நாம் குரல் கொடுத்தோம். இப்போது அடுத்து அடுத்து பல மாநிலங்கள் அப்படிப்பட்ட குரல்களை எழுப்புகின்றன. முறைப்படி எல்லா மாநிலங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நின்று, தங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கேட்கும் நல்ல நாள் சீக்கிரமே வருகின்றது. இப்படி நம்மையறியாமல் தாங்களாகவே மாநிலங்கள் முன்வந்து கேட்கும் நாள் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், நாம் ஏன் வினா வம்புக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றுதான் இந்த மன்றத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மத்திய மாநில அரசுகளினால் விதிக்கப்படும் மொத்த வரி விதிப்புகளில், மொத்தத்தில் 68 சதவிகிதத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ளுகின்றது. மிச்சமுள்ள 32 சதவிகிதம்தான் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகின்றது. இதைக் குறித்துத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எப்படி நிதி ஆணைக் குழுவின் பெயரால் மத்தியப் பேரரசு மாநிலங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்கின்றது, எப்படி நமது மாநிலத்திற்கான ஒதுக்கீடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைக்கப்பட்டு வருகின்றது என்ற புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பல்வேறு நேரங்களிலே நம்மைப் பாராட்டிப் பேசும் மத்திய அரசு அண்மையில் ஏற்பட்ட புயல்-வெள்ளக் கொடுமைகளின்போது நமது மாநிலம் சிறப்பாகப் பணியாற்றியது என்று பாராட்டிப் பேசும் மத்திய அரசு, நமக்கு

1978 மார்ச் 1]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

முறையாகச் சேரவேண்டிய நிதி ஒதுக்கீட்டை ஏன் தரக் கூடாது என்றுதான் நாம் கேட்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நமக்குத் துண்டு விழும் நிதியை வரி மூலமாகச் சற்று சரி செய்துகொள்ளலாம் என்று இருந்தாலும், எந்த அளவிலும் ஏழை மக்களைப் பாதிக்காமல், ஏழைகள் பயன்படுத்தும் பொருள்களையே வரி விதிக்காமல், குடிசைத் தொழிலாட நடக்கும் சோப்பின் மீதோ வேறு எந்தப் பொருள்களின்மீதோ வரி விதிக்காமல், இன்னும் சொல்லப் போனால் உள்ள வரிகளை சில இனங்களின்மீது குறைத்திருக்கிறோம் என்றால், அது சாதாரணமான காரியமில்லை. ஒரு நிதி நிலை அறிக்கை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகின்ற நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள், மத்திய-மாநில உறுதுகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நல்ல முறையில் கருதுகின்றவர்கள், மாநிலத்தில் ஒரு நிலையான அரசு இருக்க வேண்டும், அதற்கு இடையூறுகள் ஏற்பட்டால், மக்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாவார்கள் என்று எண்ணுகின்றவர்கள் யாரும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆளும் கட்சியினர் பாராட்டுகின்றார்கள், எதிர்க் கட்சியினர் எதிர்க்கின்றார்கள் என்று இதைச் சொல்லவில்லை. எதிர்த்துப் பேசுகின்றவர்கள் கூட முறையாக இதிலே இன்னின்ன தவறுகள் இருக்கின்றன, கொள்கை அளவில் இவை தவறாக இருக்கின்றன என்று யாரும் சுட்டிக்காட்டவில்லை. கொள்கை அளவில் அவர்களால் தவறு காண முடியவில்லை. அவர்கள் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுவதெல்லாம், 'விவசாயிகளுக்கு நன்மையா, நாங்கள் செய்யவில்லையா? ஏழை மக்களுக்கான நல்வாழ்வுத் திட்டமா? நாங்கள் செய்யவில்லையா? நதி நீர்ப் பங்கீடா, காவிரி நீரா, கிருஷ்ணா நீரா, நாங்கள் செய்யவில்லையா? நாங்கள் அல்லவா அவற்றைத் துவக்கினோம்' என்று பேசுகின்றார்கள். துவக்கி வைப்பது வேறு, அதைச் செய்து முடிப்பது வேறு. துவக்கி வைக்கிறோம் என்று ஏதோ விழாவினை நடத்திவிட்டு, வேண்டிய விளம்பரத்தைத் தேடிக்கொண்டு, பிறகு அந்தத் திட்டம் பற்றியே எண்ணாமல் இருந்துவிடுவது என்பது வேறு. ஆனால் அதை நிறைவேற்றிவைப்பது என்பது வேறு. கோலம் போடுவதற்குப் புள்ளிகளை வைத்துவிடலாம். அது சுலபம்தான். ஆனால் அவற்றை ஒன்றுக்கொன்று இணைத்து அழகான கோலமாக ஆக்கிக் காண்பிப்பது என்பது முற்றிலும் வேறு. நாங்கள்தானே புள்ளிகளை வைத்தோம் என்றால், வைத்த புள்ளிகள் முறையாக வைக்கப்படவில்லை என்றால், பின்னால் அவற்றை இணைத்துக் கோலமாகப் போட முயற்சிப்பவர்கள் பாடுதான் திண்டாட்டம். இருந்தாலும் முன்பிருந்தவர்கள் எப்படிப் புள்ளிகளை வைத்திருந்தாலும், அவற்றை அழகாக முறைப்படுத்தி, தமிழக மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகத் தயாரித்த நிலைதொரு அறிக்கை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை. சொல்லுகின்றார்கள், புரட்சி எங்கே இதில் என்று. புரட்சி இல்லை. ஆனால்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1978 மார்ச் 1]

துணிச்சல் இருக்கின்றது என்றும் கூடவே சொல்லுகின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைச் சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 'ஏழை மக்களுக்காக யார் நன்மை செய்ய நினைத்தாலும், அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைக் கனிவோடு அணுக வேண்டும்' என்பார்கள். 'கனிவு இருந்தால்தான், தெளிவு ஏற்படும், தெளிவு ஏற்பட்டால் தான், துணிச்சல் பிறக்கும்' என்பார் நமது அண்ணா அவர்கள். எதிர்க்கட்சி யினர் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிற் துணிச்சல் இருக்கின்றது என்கின்றார்கள். துணிச்சல் என்பதும் ஒரு வகையான புரட்சிதான். ஏழை மக்களுக்கு நன்மை களைச் செய்ய வேண்டுமானால், செய்தே முடிப்போம் என்ற துணிச்சல் இருப்பது மிகவும் அவசியம். அந்த முறையில், நமது ஆட்சி துணிச்சலுடன் பணியாற்றுவதாக எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லுவது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அந்தத் துணிச்சல் இருப்பதால்தான், நகர மக்களுக்குச் என்று செய்யப்படும் திட்டங்கள் பல கிராம மக்களுக்குச் செய்யப்படுவதில்லை என்பதை உணர்ந்து, நகர மக்களின் வருவாய் கிராமப்புற மக்களின் வருவாயைவிட அதிகமாக இருக்கின்றது. கிராமப்புற மக்களையும் அந்த அள்ளிற் கு மேம்பாடு அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் வளர்ச்சியில் நமது அரசு அக்கறை காட்டி வருகின்றது. "நாங்கள் கிராம மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யவில்லையா?" என்று கேட்கின்றார்கள் எதிர் வரிசையில் உள்ளவர்கள். 'நாங்கள் இணைப்புச் சாலைகளைப் போட வில்லையா, நாங்கள் குடிநீர் வசதியைச் செய்து தர வில்லையா, நாங்கள் தெரு விளக்குகளைப் போட வில்லையா?' என்று கேட்கின்றார்கள். ஆனால் நான் கேட்கிறேன், இன்னும் எவ்வளவு கிராமங்கள், சமுதாயத்தில் புறக்கணிக்கப் பட்ட மக்கள் வாழும் காலனிகள் எவ்வளவு இன்னும் மின் விளக்கு இல்லாமல் இருக்கின்றன என்பது தெரியாதா? ஆனாலும் தமிழகம் முழுவதமுள்ள கிராமங்களுக்கு மின் விளக்கு கொடுக்கப்பட்டு விட்டதாக விழாவை நடத்தப் பட்டது. கிராமப் பகுதியிலுள்ள சாலைகள் இன்னும் படுமோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. ஆனாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் சென்னையில், அண்ணா நகரிலுள்ள சாலைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவரும் அந்தப் பகுதியில்தான் இருக்கிறார், நானும் அங்கேதான் வாழ்கிறேன். அண்ணா நகர் சாலைகள் அழகாக இல்லை என்று குறைபடும் அதே நேரத்தில் கிராமப் பகுதியிலுள்ள சாலைகள் எவ்வளவு மோசமாக இருக்கின்றன என்று எண்ணிப் பார்த்தாரா? அப்படி ஏழை எளிய மக்கள் லட்சக்கணக்கில் வாழும் கிராமப்புறங்களுக்கு அதிக வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்றுதான் இந்த அரசு பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டிவருகின்றது. நான் கேட்கிறேன், நடமாடும் மருத்துவ மனையை இதற்கு முன்பு எந்த அரசு ஏற்பாடு செய்தது? நான் நலத் துறை அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் ஓரளவிற்கு அந்தத்

1978 மார்ச் 1]

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

(நண்பகல் 12-00)

திசையில் செயல்பட முடிந்தது என்றாலும், இன்றைக்கு விடுதேடி மருத்துவ மனை செல்லுகின்றதே? வாழ்விழுந்து நிற்கும் கிராமப்புற மக்களுக்கு இன்று வாழ்வளிக்க நல்ல ஆரோக்கியத்தை அளிக்க நடமாடும் மருத்துவ மனைகள் உள்ளன. சென்னை நகரிலும் பல்வேறு மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன. நகராட்சியால் நடத்தப்படும் மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் மக்கள் இவற்றை விட்டுவிட்டு பெரிய பெரிய மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனைகளுக்கும் இராயப்பேட்டை மருத்துவ மனைக்கும் சென்று மணிக்கனாகில் காத்து நிற்பதைப் பார்க்கிறோம். அதை விடுத்து, மாநகராட்சி நடத்தும் மருத்துவ மனைகளில் சாதாரண வியாதிகளுக்குச் சிகிச்சை அளித்து, பெரிய அளவிற்குச் சிகிச்சை பெறவேண்டியவர்களைப் பெரிய மருத்துவ மனைகளுக்கு 'ரெபர்' செய்தால், பெருக்கட்டங்கள் அம்மருத்துவ மனைகளில் இராது என்ற முறையில் சில நல்ல திட்டங்களையும் இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றது. கிராம மக்களுக்கு நடமாடும் மருத்துவ மனைகளைக் கொண்டுவந்திருப்பது பெரியதொரு புரட்சி இல்லையா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மின் சக்திக்கு முன்பு 95 கோடி ரூபாய் அனுமதித்திருந்த நிலைமை மாறி, இந்த ஆண்டு ரூபாய் 114 கோடிக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ 19 கோடி ரூபாய் மின்சக்திக்காக மட்டும் ஒதுக்கீடு அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் 34 கோடி ரூபாய்க்குத் துண்டு விழுகிறது என்று சொன்னால், அதில் 19 கோடி ரூபாய் மின் சக்திக்கு அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அச்சு அந்த அளவுக்கு மின் சக்தியைப் பெருக்குவதற்குத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறது. மின் சக்தி இருந்தால்தானே, தொழில் அபிவிருத்தி அடைய முடியும், மின் சக்தி இருந்தால்தானே, விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய முடியும், மின் சக்தி இருந்தால்தானே, கிராமப்புறங்களுக்கு ஒளிதர முடியும் என்பதை உணர்ந்து இந்த அரசு திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது. வந்திருக்கிற அரசு புதிய அரசுதான். அனுபவம் இல்லாத அரசுதான். எதற்கு எதைச் செய்வது என்று தெரியாமல் திக்கு முக்காமுகிறார்கள் என்று சில எதிர்க்கட்சியினரால் சொல்லப்படுகிறவர்களின் அரசு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதை எண்ணிப் பார்த்துச் செய்திருக்கிறது. அந்த வகையிலேதான் மின்சக்தி தயாரிப்பதிலே 19 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவிட திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். மின் சக்தி உற்பத்திக்கு 95 கோடி ரூபாயிலிருந்து 114 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது பெரிய புரட்சியல்லவா?

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

[1978 மார்ச் 1]

“ஆயுதம் செய்வோம், தல்ல காகிதம் செய்வோம்” என்று கவி பாடிப் பாடினர். அவர் பாடிய பாட்டை அவர் கட்சிக்காரர்களேகூட நனவாக்கவில்லை. இன்றைக்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவில் கரும்புச் சக்கையை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு நியூஸ்-பிரிண்ட் எனக் கூறப்படும் காகிதத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கத் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. அதைப் பார்த்து “கரும்புச் சக்கை போதுமா? எதைப் போட்டு காகிதம் தயாரிப்பீர்கள்” என்று கேட்பதுதான் நியாயமா? பரிசீலனையில் இருப்பதாகத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் அந்தத் திட்டம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தைச் சொல்லுகிறபோது, இதை வரவேற்க வேண்டுமே தவிர, இந்தத் திட்டத்தாலே எத்தனை பேருக்கு வேலை கிடைக்கும், இதனால் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கும், இங்கிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்குக் காகிதம் அனுப்ப முடியுமா, அதனாலே நமக்கு வருமானம் கிடைக்குமா என்று பார்க்க வேண்டுமே தவிர, கேலி பேசுவது நியாயமில்லை. எந்த வகையில் பார்த்தாலும், இந்த அரசு செய்திருக்கிற இந்த முயற்சி பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

மீனவர்களுடைய வீட்டு வசதிக்காக என்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதைப் பாராட்டுகிறேன். மேலும் மீனள வளர்ச்சிக்காக ரூபாய் 92.4 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீனளத் துறையிலிருந்து மீனவர்களுக்குப் படகு வாங்கக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களும் படகு களைக் கொண்டு மீன் பிடித்து அந்தக் கடன் தொகையைத் திருப்பிக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல் என்ன வென்றால் நிர்வாகச் செலவையும் இந்தப் படகுக்காரர்களின் மீதே சுமந்துகிறார்கள். விசைப் படகுக்காரர்கள்மீது நிர்வாகச் செலவையும் போடுகிறார்கள். இதனால் படகின் விலை கூடுதலாகிறது. அதோடு படகுக்காரர்கள் ஏழு ஆண்டுத் தவணைகளில் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம். என்றிருந்த நிலைமையை மாற்றி இப்போது ஐந்து ஆண்டுகளில் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கொல்லியிருப்பதிலும் சங்கடம் இருக்கிறது.

அடுத்து, விசைப் படகுக்காரர்களுக்கும், கட்டுமரப் படகுக்காரர்களுக்கும் கரையோரப் பகுதியில் எங்கே பார்த்தாலும் சில தகராறுகள், கொந்தளிப்புகள் ஏற்படுகின்றன. தமிழகத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிற நீண்ட கடல் பகுதி ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதம். நாம் நீலப் புரட்சி என்று ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தி, இந்தக் கடல் பொருள்களை எடுத்து, அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பி, நிறைய அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டும் அளவுக்கு இதனை வளர்த்திருக்கிறோம். இந்தத் தொழில் ஒரு பெரிய தொழிலாகும். இந்தத் தொழிலை இந்த மீனவர் சமுதாய மக்கள் தவிர வேறு யாரும் செய்திட முடியாது. விசைப் படகில் யோனுவம்

1978 மார்ச் 1]

[திரும்பிச் சத்தியவாணிமுத்து]

சரி, -கட்டு மரத்தில் போனாலும் சரி, அவர்கள்தான் சென்று மீன் பிடித்தாக வேண்டும். எந்தத் தொழிலில் மற்றவர்களுடைய போட்டியிருந்தாலும், இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், மற்றவர்கள் போட்டி என்பது இருக்க முடியாது. அவர்கள் பிறவியிலேயே பழக்கப்பட்டவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு எல்லவவு கேவலமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, வருத்தம்தான் இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட மக்கள் இன்றையதினம் இரண்டு இனங்களாகப் பிரிந்துகொண்டு, சண்டை சச்சரவுகள் போடுவதும், நடுவீதியில் வந்து போக்குவரத்தை நிறுத்துவதும் போன்ற அவல நிலை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். எனவே இது குறித்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அந்தச் சமுதாய மக்கள் மத்தியில் ஒரு சமூக நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தியச் செலாவணியை அதிக அளவில் சுட்டித் தரும் பெரிய தொழில் என்பதையும் மனதில் கொண்டு அரசு இந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்களைப்போல இன்னும் சில சமுதாய மக்கள் மிகவும் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் இருந்தார்கள். அண்மையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமிப் பட்டையாச்சி அவர்கள்கூடக் கேட்டார்கள். மிகவும் பின்தங்கியோர் பட்டியலை ஏன் நீக்கினார்கள் என்று. அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் வகையில், 'மீண்டும் அது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். பின்தங்கிய மக்களுக்காகத் தனி இலாக்கா வைத்தோம் என்று இப்போதுகூடப் பேசுகிறார்கள். பின்தங்கிய மக்களுக்காக அத்தனையும் செய்தோம் என்று பேசுகிறார்கள். இவர்கள்தான் மிகவும் பின்தங்கியோர் பட்டியலை நீக்கியவர்கள். ஒருமுறை அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் "நான்குட மிக மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்தவன்தான். எத்தனை 'மிக மிக' வேண்டுமானாலும் போட்டுக்கொள்ளுங்கள்; அத்தனை 'மிக மிக' பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் நான்" என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். அந்த மிக மிகப் பின்தங்கியவர் ஆட்சியின்போதுதான் இந்த மிகப் பின் தங்கிய வர்களின் பட்டியல் நீக்கப்பட்டது. அந்த மிகப் பின் தங்கியவர்கள் பட்டியலில் மீனவர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் இருந்தார்கள். நான் அந்தத் துறையின் அமைச்சராக இருந்தபோது, ஹரிஜன் நலத் துறை வேறு, பின்தங்கியோர் நலத் துறை வேறு என்று பிரிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் மிகப் பின்தங்கியோர் பட்டியல் நீக்கப்பட்டது. கல்லூரிகளில் அல்லது பள்ளிகளில் சேரும்போது, மிகப் பின்தங்கியோர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் 40 எண்ணிக்கை வரங்கினால்போதும்; சலுகைகள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கும். அதேபோல் அவர்களுக்குத் தொழில் கருவிகள் கொடுக்கப்படும்.

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] - [1978 மார்ச் 1]

ஆனால் இவைகள் எல்லாம் இடைக்காலத்திலே நிறுத்தப்பட்டன. இந்த அரசு இவைகளை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், மிகவும் பின் தங்கியோர் பட்டியலைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று இதில் தனிக் கவனம் செலுத்தியிருப்பது பற்றிப் பாராட்ட வேண்டாமா? புதிதாகக் கொடுக்கவில்லைதான். ஆனால் கொடுத்துவந்ததை இடையிலே நிறுத்தியிருந்தார்கள். இந்த அரசு வந்து அவ்வாறு நிறுத்தப்பட்டிருந்ததை மறுபடியும் தொடர்ந்து கொடுப்பது என்று முடிவெடுத்திருப்பது அந்தச் சமுதாய மக்கள் மீது கொண்டுள்ள அக்கறையைக் காட்டவில்லையா?

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடி மக்கள், மற்றும் பின்தங்கிய மக்களுக்காக ரூபாய் 25 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு என்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு இரண்டு கோடி ரூபாயும் நிலத்தை வாங்குவதற்கு ஒரு கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நான் அமைச்சராக இருந்தபோது, படாதபாடுபட்டுக் கேட்டேன். அவைகளெல்லாம் இன்னும் ரெக்கார்டுகளில், தஸ்தாவேஜுகளில் இருக்கின்றன. அப்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காகப் பணம் கொடுக்கவில்லை. நிலம் அவர்களுக்கு வாங்கவே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நிலம் இல்லை என்றால், எப்படி வீடு கட்ட முடியும்? நாளாக நாளாக நிலத்தின் விலை ஏறும். அந்த அளவுக்கு அப்போது கொடுமைகள் நடந்தன. ஆனால் இன்றையதினம் புதிய அரசு வீட்டு மனைக்காக என்று ஒரு கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான தகவலை அவைக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்காக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் வாங்கப் பணம் ஒதுக்கப்படவே இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய ஆற்காடு தொகுதியில் மட்டும் 11 ஹரிஜன காலனிகளுக்கு நிலம் வாங்குவதற்குப் பணம் கொடுத்து, நிலத்தை வாங்கிக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு வீடுகளையும் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதை நான் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து: உறுப்பினர் குறிப்பிடுவது 1967-68 அல்லது 1968-69 ஆம் ஆண்டில் இருக்கும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: 1971 ஆம் ஆண்டு வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஆற்காடு தாலுக்காவில் 11 ஹரிஜன காலனிகளுக்கு வீட்டு மனைகளை வழங்குவதற்கு என்று நில ஆர்ஜிதம் செய்ய அரசாங்கம் பணம் கொடுத்திருக்கிறது.

1978 மார்ச் 1]

[திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி]

கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பல இடங்களில் இப்படி நடந்திருக்கிறது. 1969 ஆம் ஆண்டில் மட்டும்தான் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் செய்ததை நாங்கள் எப்போதும் இருட்டடிப்புச் செய்ய முனைந்ததில்லை. ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புவது, கலைஞர் அவர்களின் காலத்திலும் ஹரிஜன காலனிகளுக்கு நிலம் வாங்க பணம் ஒதுக்கப்பட்டு செலவிடப்பட்டது என்பதுதான்.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : நானே அமைச்சராக அந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்று இருந்தேன். எனக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் தகவல் கொடுப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நான் இப்போது ஆதாரத்தோடு சொல்லுகிறேன். அரசாங்க தஸ்தாவேஜுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால், உண்மை தெரியும்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : நானும் ஆதாரத்தோடுதான் சொல்லுகிறேன், உறுப்பினர் சொல்லுகிற விவரம் தவறு என்று.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : லேண்ட் அக்விசிஷனுக்குப் பணம் நிறுத்தப் பட்டது. வேண்டுமானால் இப்போதே போய் உறுப்பினர் அவர்கள் தங்கள் கட்சித் தலைவரைக் கேட்டுப் பார்க்கலாம்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : தலைவரைப் போய்க் கேட்க வேண்டியதில்லை. எனக்குத் தெரிந்த விவரத்தை வைத்துத்தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் அந்தத் துறைக்கும், அந்த இலாக்காவுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : நான் அப்போது சட்ட மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகிற தகவல் தவறான தகவல் என்பதைத்தான் நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : உறுப்பினர் சொல்லுகிற ஆண்டு வேறாக இருக்கலாம்.

ஆரம்பத்தில் வீட்டு மனைகளுக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய பணம் கொடுக்கப்பட்டது. எப்போதும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லவில்லை. பின்னாலே அது நிறுத்தப்பட்டது. அதைப் போலத்தான் மிகவும் பின்தங்கி யோர் பட்டியலும் முதலில் இருந்தது. பிறகு நீக்கப்பட்டது. நான் இந்த நில ஆர்ஜிதத்திற்காகப் பலமுறை பணம் கேட்டிருக்கிறேன். எவ்வளவு

1978 மார்ச் 1]

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

கொடுத்தார் என்று போய்க் கேட்டுப் பாருங்கள். ரூபாய் 5 அல்லது 10 லட்சம் என்றுதான் கொடுப்பார். நான் அமைச்சராக இருந்து அதற்காகப் போராடி வெளியே வந்தவன். நீங்கள் என்கேயோ மூலையிலே இருந்துவிட்டு அவருக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்): தயவு செய்து உறுப்பினர்கள் தலைவரைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும். நேரடியாகப் பேசிக்கொள்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: நான் எந்த மூலையில் இருந்தேன், அம்மையார் அவர்கள் எந்தக் காரணத்திற்காக வெளியே போனார்கள் என்ற விவாதத் திற்கு இப்போது நான் வரவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 1971 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, 1969 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்து கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு, ஹரிஜன நலத்துறை மூலமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் வாங்க பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தார்கள், மறுக்கவில்லை. இந்த மன்றத்தில் தலைவராக இருக்கிற தாங்கள் அதற்கான கோப்புகளை வரவழைத்து, பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பதை விவாதிக்கத் தயாரா? தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் வாங்குவதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய வாதம். அம்மையார் அவர்கள் இல்லை என்கிறார்கள். எனவே உண்டா இல்லையா என்பதை விவாதிக்கத் தயாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு உறுப்பினர் பேசும்போது, இருக்கக்கூடிய மற்ற உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களாக இருந்தால்தான் குறுக்கிடலாம் என்ற மரபு ஒன்று இருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த மரபு சரியாக இருந்தால், திரு. வீராசாமி அவர்கள் அடிக்கடி குறுக்கிடுவதைத் தவிர்ப்பது நன்றாக இருக்கும் என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான தகவல்களைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். முத்து: தவறான தகவல்களை நீங்கள்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 1]

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: தவறான தகவல்களைக் கொடுப்பது யார் என்பது புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் தெரியும்.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். நானும் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் 1974 வரையிலே அமைச்சராக இருந்திருக்கிறேன். 1974 வரையிலே எந்த எந்த ஆண்டு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது, எந்த எந்த ஆண்டு கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்கட்டும். அதற்கான விவரங்களை அறிய தஸ்தாவேஜுகளைப் புரட்டிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட விளக்கம் இருந்தால்தான் மக்களுக்கும் தெரியும். மக்கள் ஏமாற மாட்டார்கள். ஆளுங் கட்சி எதிர்க் கட்சி மாபுகள் இருக்கும். ஆகவே அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்கு நீங்கள்தான் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராணுவத்திலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உயர் அதிகாரிகளாக உயர்வு பெறுவதற்கு வாய்ப்புகளை உண்டாக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ராணுவத்தில் பெரும்பான்மையானவர்கள் அடி நிலை ஊழியர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பல ஆண்டுகளாகவே இருக்கிறார்கள். மேலே செல்லுகின்ற விமானத்தைக்கூட வீழ்த்துகின்றவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் இருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் என்பவர், தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர் அப்படி சுட்டு வீழ்த்தியிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்டவர்கள் ராணுவத்தில் நான்காம் தர ஐந்தாம் தர அதிகாரிகளாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உயர்தர அதிகாரிகளாக வருவதில்லை. அதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லை என்ற குறைபாடு இருந்தது. இது மத்திய அரசின் அதிகாரத்தில் இருந்தாலும், மாநில அரசு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பின் தங்கிய மக்கள் பெரிய அதிகாரிகளாக வரவேண்டும் என்று அவர்களுக்காக ஏற்பாடு செய்திருப்பதை நான் உள்ளபடியே வரவேற்கிறேன். அந்த அளவுக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின்மீது இந்த அரசுக்குக் கவலை இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். பின் தங்கியவர்கள், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய பெற்றோர்களுக்கு வருமான எல்லை ரூபாய் 2,000 என்று இருப்பதை ரூபாய் 2,500 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பின் தங்கிய மக்களுக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு எடுத்திருக்கின்ற முயற்சிகளாகும். ஆனாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுமைகள் இழைக்கப்

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

[1978 மார்ச் 1]

படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு இவர்கள் விஷயத்தில் காவல் துறையினர் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்ற மன வருத்தம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த சாதி சாக்காடு அழுக்கு நீக்கப்படுமா என்றால், அது நீக்கப்படாது என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் வாரணாசியில் டாக்டர் சம்பூர்ணானந்த் அவர்களின் சிலையைத் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலே அமைச்சராக இருப்பவர்கள், நீண்டகாலமாக ஒரு நல்ல அரசியல் வாதியாக இருப்பவர்கள், இந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே அந்தச் சிலையைத் திறந்தார்கள் என்பதற்காக, அந்த உயர் ஜாதிக் காரர்கள் அந்தச் சிலையின் மீது கங்கை நீரைக் கொண்டுவந்து ஊற்றி அதைப் பரிசுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கொடுமை காந்தியார் பிறந்த நாட்டிலே இன்றைக்கும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கொடுமையை யார் தடுப்பது? தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, அரிஜனங்களுக்கு இருக்கும் இந்தக் கொடுமையை அகற்ற வேண்டும். அதைச் செய்வது திரு. மொரார்ஜி பாய் அவர்களா, திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரா என்பதல்ல. அதைப் படிப்படியாகக் கொண்டுவருகின்ற இந்த நேரத்தில், பாபுஜி ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் போய் திறந்த சிலையைப் புனிதப்படுத்த கங்கை நீர் விடுகின்ற நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. உயர் ஜாதிக்காரர்கள், காசியிலே இருப்பவர்கள், கங்கை நீரைக் கொண்டுவந்து ஊற்றி புனிதப்படுத்துகின்ற நிலைமை எவ்வளவு மட்டரகமான, கீழ்த்தரமான காரியமாக இருக்கிறது. அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்து, பல பேர்களைக் கைது செய்யலாம். நாம் திட்டம் தீட்டுகின்றோம். நாடு எங்கும் இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள், கொடுமைகள் இருக்கின்றன. அதை மாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய மனப்பக்குவம் எங்கே வந்திருக்கிறது? இப்படிப் பட்ட நிலைமைகளில் எங்கே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உயர முடியும்? அரசு திட்டங்களை அவர்களுக்காக நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அதைச் சொன்னாலும், மக்கள் மத்தியிலே அந்த நிலைமைகள் மாறவில்லை. இன்றைக்கும் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியவில்லை. இன்றைக்குப் பெரிய பதவியில் இருப்பவர், மத்திய அமைச்சராக இருப்பவர், அவர் சிலையைத் திறந்திருக்கின்றார். அந்த அளவுக்கு உயர் ஜாதிக்காரர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் முத்தனுக்கும் முனியனுக்கும், குப்பிக்கும் சுப்பிக்கும் என்ன நிலை என்பதை நாம் உணர வேண்டும். எனவே

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஜாதி ஒழிப்புத் திட்டத்தை அமுல்படுத்துவது, நல்ல முன்னேற்றமான காரியங்களை பின் தங்கிய மக்களுக்குச் செய்வது, வருமான எல்லையை அதிக

1978 மார்ச் 1]

[திருமதி சந்தியாவாணி முத்து]

மாக்குவது, ராணுவத்திலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உயர் அதிகாரிகள் பதவி கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்வது என்ற பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது இந்த அரசு.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் கேள்வி நேரத்திலே, மலைவாழ் மக்களுக்குத் தனி ஒன்றியம் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டபோது, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மலை வாழ் மக்களுக்குத் தனி ஒன்றியம் வைக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நானும் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தொகுதிகள் இருக்கின்றன. மற்றவர்களுக்கு நல்ல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குறைந்த அளவுக்காவது இவர்களுக்கு ஒரு முன்னேற்றம் வந்ததா என்றால், இல்லை. இன்னும் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சமுதாயத்தினரே கேட்டால்கூட, நாம் ஆச்சரியப்படலாம். ஆனால் இன்றைக்கு மற்றவர்களும் அந்தக் கருத்தையே சொல்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது, மலை வாழ் மக்களுக்குத் தனியான தொகுதியை, ஒன்றியத்தை அமைப்பதாக உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது போலவே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தொகுதிகள் அதிகமாக்கப்பட வேண்டும். இருக்கின்ற சில ஒன்றியங்களிலே அதிகப்படியான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்றனர். அந்த ஒன்றியங்களைப் பிரித்தெடுத்து, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, பின்தங்கியவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க, தொகுதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மலை வாழ் மக்களுக்குச் செய்து கொடுப்பது போல செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்கள், கைத்தறி நெசவு செய்யும் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் சிகிச்சை அளிக்கும் ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு தொடங்கியிருக்கிறது. பீடி சுற்றும்பவர்களுக்குக் காச நோய் வருகிறது; அதே போல காலை உயர்த்தி உயர்த்தி, பின் குனிந்து குனிந்து நெசவுத் தொழிலைச் செய்வதால் அவர்கள் வலிவிழந்து போகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இன்றைக்கு இதற்குமுன் இல்லாத ஒரு திட்டத்தை, சிகிச்சைத் திட்டத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். சென்னை போன்ற நகரங்களில், சாக்கடை நீர் அடைத்துக்கொண்டால், சாக்கடையில் “man-hole” மனிதன் மூச்சைப் பிடித்து இறங்கி, அந்தச் சாக்கடையில் ஏற்படுகின்ற அடைப்பை எடுக்கிறார்கள். அப்படி இறங்கி வேலை செய்யும்போது, பிராணவாயு குறைவாக இருந்தால், மனிதன் இறந்துபோவதைக் காண்கிறோம். அப்படிப்பட்ட தொழில் செய்பவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க சென்னையில் மருத்துவ மனை

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

[1978 மார்ச் 1]

யிலே வசதி இருக்கிறது. அந்தச் சிகிச்சையை அளிக்க, தனிப் பிரிவாக வைத்து கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசை மிகவும் விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிச்சாவரத்தில் அன்று அண்ணா கண்ட கனவு இன்றைக்கு நனவாகிறது. திராவிட நாடு பத்திரிகையிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். பிச்சாவரத்திலே இருக்கும்போது, அங்குள்ள இயற்கை அழகு மன நிறைவை அளிக்கிறது என்றும், அங்கேயிருந்து தான் பல தூல்களை எழுதியிருக்கிறேன் என்றும் அவர் திராவிட நாடு பத்திரிகையிலேயே எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை மனதிலே வைத்துக் கொண்டுதான், இந்த அரசு பிச்சாவரத்திலே ஒரு சுற்றுலா நிலையம் ஏற்பட வேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். அப்போது நான் சுற்றுலாத் துறை அமைச்சராக இருந்தேன். உடனடியாக அதற்கான திட்டம் தீட்டினேன். அண்ணாவைப்பற்றிப் பெரிதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்ணாவே சொல்லியிருக்கின்றார் என்பதற்காக நான் திட்டமிட்டேன். அதை நான் செய்ய முற்படுகிறேன் என்பதற்காகவே அதை விட்டுவிட்டார்கள். இன்றைக்கு சுற்றுலாத் துறை அமைச்சராக இருப்பவர்கள், அங்கு சுற்றுலா நிலையத்தை உருவாக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அது அண்ணா அவர்களுக்கு நாம் செலுத்துகின்ற காணிக்கையாகும். அவர் காலடியிலே நாம் இந்தத் திட்டத்தை வைக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவரே விரும்பிய அந்தத் திட்டத்தை நாம் இப்போது நிறைவேற்றுகிறோம். அந்தத் திட்டத்தை இந்த அறிக்கையிலேயே சேர்த்து நிறைவேற்றக் கருதுவதால், நாம் அந்தத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு சிறப்புச் செய்கிறோம், முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் எவ்வளவு நேரம் பேசப்போகிறீர்கள்?

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்கிறேன். பாலம்மாள் என்ற பெண் கற்பழிக்கப்பட்ட சோகக் கதையை அவையிலே சொன்னார்கள். முதல்வரவர்கள் இருந்திருந்தால், மிகவும் வேதனைப்பட்டிருப்பார்கள். எல்லோருக்கும் வேதனை தரக்கூடிய செய்திதான். குறிப்பாக முதல்வரவர்கள் தாய்க்குலத்தின்மீது அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள். அரசிதழ் பதிவு பெறாத ஊழியர்கள் போராட்டத்தின்போதுகூட, போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட பெண்களை விட்டுவிட்டார்கள். அது சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இருக்கலாம். யாராக இருந்தாலும், போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டால், போலீஸ் இலாகாவின்ருக்கு

1978 மார்ச் 1]

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

ஒன்றுதான். அதில்கூட விதி விலக்காகப் பெண்களை விடுவித்திருக்கிறார்கள். மதுரையை எரித்த கண்ணகிகூட குழந்தைகள், தாய்மார்கள், வயோதிகர்களை விட்டுவிட்டு, மதுரையை எரித்தான். அதைப்போல புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தாய்மார்கள் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டாலும், கைது செய்ய வேண்டாமென்று கூறும் அளவுக்கு மனப்பக்குவம் படைத்தவர்கள். எனவேதான் 40 வயதான கைம்பெண்களுக்கு மாதம் 20 ரூபாய் அளிக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நாம் உண்மையிலேயே பாராட்ட வேண்டும்.

அடுத்து, மோட்டார் வாகன வரியிலிருந்து ஒரு சதவிகிதத்தை—50 லட்சம் ரூபாயை முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலே எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டாரே, அதை அப்படிப் போடலாமா; அது சர்வாதிகாரமாகிவிடாதா; சொந்தச் செலவிற்கு எடுத்துக்கொள்வார் என்று சொன்னார்கள். அவர் செலவிற்கு ஏன் எடுக்கப் போகிறார்? சொந்தப் பணத்தை ஏழைகளுக்கு வாரி வாரிக் கொடுத்துத்தான் புரட்சித் தலைவர், கொடை வள்ளல் என்று பெயர் பெற்றார்கள். சொந்தப் பணத்திலிருந்து கொடுக்க மனம் இல்லாமல் இல்லை. அங்கே பணமில்லை. அரசுக்கு வரும் பணத்தை, வரிப் பணத்தைச் சொந்தக் காரியத்திற்கு, கட்சிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. மோட்டார் விபத்தில் இறப்பவர்களின் குடும்பங்களுக்கு உதவித் தொகையாக 1,000 ரூபாய் கொடுக்கத் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து ஏழைகளுக்குத் தரப்படும். திடீரென்று முதல்வரவர்கள் தனக் கென ஒரு நிதியைத் தேடி வைத்துக்கொண்டு, வேண்டியவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகத் திடீரென்று மோட்டார் வாகன வரியிலிருந்து ஒரு சதத்தை—50 லட்சம் ரூபாயை எடுத்து, அந்த நிதியில் சேர்க்கவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சிக் காலத்திலிருந்து முதலமைச்சர் நிவாரண நிதி இருக்கிறது. அதிலே வெவ்வேறு வகைகளிலிருந்து நிதி சேர்க்கப்படுகின்றது. மோட்டார் வாகன வரியிலிருந்து ஒரு சதத்தை எடுத்து, அதில் சேர்த்து, அதிலிருந்து மோட்டார் விபத்தில் இறக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் 5,000 பேர்கள் சாக வேண்டுமா என்றால், ஏன் அப்படி ஆசைப்படுகிறீர்கள்? அந்த நிதி வளரட்டுமே. வேறு நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். விபத்தில் இறந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு உதவியாகப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். முதலமைச்சரவர்களின் செலவுக்காக அல்ல அது. எப்படி அவர் சர்வாதிகாரமாகச் செய்ய முடியும்? எல்லாவற்றுக்கும் கணக்குத் தரப்படுகிறது. பிறந்த நாள் விழாவித்காகக் கணக்கு வழக்கில்லாமல் பணத்தைச் சேர்த்து, செலவழித்த நிலை இப்போதில்லை. மோட்டார் வாகன வரியை சம்பந்தப்பட்ட

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

[1978 மார்ச் 1]

அரசு இலாக்கா வசூல் செய்கிறது. அதற்குக் கணக்கு இருக்கிறது. எவ்வளவு வசூல் ஆகிறது; எத்தனை பேர்கள் விபத்திற்கு ஆளானார்கள்; எத்தனை பேர்களுக்குக் கொடுத்தோம் என்று கணக்கிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கணக்கை வைத்து, பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படும்போது, சர்வாதிகாரமாகச் செலவு செய்ய மோட்டார் வாகன வரியிலிருந்து ஒரு சதவிகிதத்தை எடுத்து முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியில் சேர்க்கிறார்களென்று, ஏதோ சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி எதிர்க் கட்சிகள் சொல்லும் கருத்துக்கள் நேர்மையான, முறையான, நியாயமான கருத்துக்களா என்றால், இல்லை. தமிழர்கள், தமிழ் பண்பாடு என்றெல்லாம் முன்னாலே இருந்தவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு நான் ஒன்றைக் கேட்கிறேன். மதுரையிலே இசை வேளாளர் சமுதாயமே இன்றைக்கு முதல்வரவர்களைப் பாராட்டுகிறது. 'நாங்கள்தான் செய்தோமென்று நாங்களாகவே பட்டத்தைக் கட்டிக் கொண்டவர்கள், முதல்வரவர்கள் தமிழால்; தமிழுக்கு அப்பாற்பட்டவர்; மலையாளி; தமிழ் மக்களுக்கு ஒன்றும் செய்ய மாட்டார் என்று எதற்கெடுத்தாலும் மலையாளி சாயம் பூசுகிறார்கள். இன்றைக்கு தமிழ் பண்பாட்டைக் காட்டுவதற்காக கம்பர், வள்ளலார் நினைவுச் சின்னம் அமைக்கப்படுகிறது. சிலைகளை வைக்கவில்லை. அவர்களுக்காக மையங்கள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. தமிழ் பண்பாட்டு மையம்; மதுரையில் இசைக் கல்லூரி; உமறுப் புலவருக்கு மையம்—இவைகளையெல்லாம் தமிழக அரசு ஏற்படுத்த இருக்கிறது. தமிழுக்காக நாங்கள் தான்; தமிழ் மொழி எங்களுடையதுதான்; நாங்கள்தான் தமிழர்கள்; வந்திருப்பவர் மலையாளி; அவருக்கும் தமிழுக்கும் தொடர்பில்லை; தமிழுக்கு அப்பாற்பட்ட அரசு இது என்று இன வெறியை ஏற்படுத்தி, அந்த இன வெறியால் தமிழ் மக்களைக் கறுப்போட வைத்து, அதனால் பல தொல்லைகளுக்குத் தமிழ் மக்களை ஒரு சிலர் உள்ளாக்கியிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் திராவிடம் என்று சொல்லும்போது, அனைவரும் ஒரு வயிற்று மக்கள் என்று சொல்லிய தத்துவத்திற்கு நேர்விரோதமாக தமிழர்கள்-மலையாளத்தார் என்று பிரித்துப் பேசியதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதுபோன்று இன்றைக்கு உள்ள தமிழக முதல்வரவர்கள் தமிழ் இசைக் கல்லூரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பாராட்ட மாட்டார்கள். ஆனால் மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். சட்ட மன்றப் பேரவையிலே பேசுகிற கருத்துக்களையெல்லாம் நான் பத்திரிகையில் பார்க்கிறேன். எவ்வளவு வேர பாராட்டுதல்களை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே நாங்கள் பேசும்போது, எங்கள் கட்சியால் கொண்டு வரப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறோம் என்று நினைக்

1978 மார்ச் 1]

[திருமதி சத்தியவாணி முத்து]

காமல், நெஞ்சிலே கை வைத்துச் சொல்லுங்கள், உண்மையிலேயே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை எவ்வளவு திறமையாக, எவ்வளவு சிறந்த வகையில், எவ்வளவு தேவையான வகையில், எவ்வளவு நிதி நெருக்கடிக்கு இடையிலே வந்திருக்கிறது என்பதை. இந்தச் சபையிலே இருக்கிற, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய அண்ணன் முத்து அவர்கள் பேசுகிறார்கள், நிர்வாகச் செலவு பாதிக்கு மேலாகிறதென்று. நிர்வாகச் செலவு பாதிக்கு மேலானாலும், யார் யாருக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று வரையறுத்து, அந்த அடிப்படையிலே தயாரிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கை உண்மையிலேயே வரப்பிரசாதமென்று கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய கொள்கைகளையும், மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளையும் நிறைவேற்றுவதற்காக வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து, சமர்ப்பித்திருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு முன்னால் ஆளுநர் அவர்கள் உரை என்ற மாபு நிலை இந்த நாட்டு அரசியலிலே இருந்தது. பழக்கமாகச் செய்ய வேண்டிய அந்தச் சட்டங்களைச் செய்யாமல் இருப்பது அரசியல் வாதிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் ஒரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. அத்தை மகனாக இருந்தாலும், சம்பிரதாயப்படி நான்கு பேர்கள் சென்று பெண் கேட்பதென்பது மாபு நிலை. அதைப் போன்று கவர்னர் உரை என்ற மாபு நிலைக்கு மரியாதை தர வேண்டுமா, இல்லையா என்ற கேள்வி பொது மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பல விமர்சனங்கள் அனைத்துத் தரப்பிலும் தரப்படுகின்றன. ஒரு பக்கம், மத்தியிலே உள்ள ஜனதா கட்சிக்கும், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் தகராறு என்று சொல்லப்படுகிறது. இது மாநில சுயாட்சி கோர ஒரு வழிமுறை என்று ஒரு பக்கம் சொல்லப்படுகிறது. வேறு என்ன காரணத்தால் கவர்னர் அவர்கள் உரை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்பது

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினரவர்களுக்குத் தகவலாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள், பின்னாலே கவர்னர் உரை வரலாமென்று சொன்னார்கள். முற்றிலும் கைவிடப்பட்டதென்று சொல்லவில்லை.

திரு. எல். பலராமன் : கல்யாணத்திற்கு முன்பு பெண் கேட்பது வழக்கம். அதுமாதிரி பட்ஜெட்டுக்கு முன்னால் கவர்னர் உரை வருவதென்பது மாபு நிலை. அதை மாற்றுவது நியாயமா என்றுதான் கேட்கிறேன். இதற்காகப் பல காரணங்கள் உருவாக்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள்

[திரு. எல். பலராமன்]

[1978 மார்ச் 1]

(பிற்பகல் 12-30)

மறுக்கக் கூடாதென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற முறையை நாம் அனுசரித்து வருகிறோம். அங்கே மாபு நிலைக்கு மரியாதையும், அந்தஸ்தும் தரப்படுகிறது. அங்கே பார்லிமெண்டரி சட்டம் களைக் கடைப்பிடித்தாலும், அந்த நாட்டு ராணி பார்லிமெண்டுக்குச் செல்லும் போது சில வழி முறைகள், சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன. அந்தச் சடங்குகள் இன்றும் அனுசரிக்கப்படுகின்றன. அந்த நாட்டை ராணியே ஆளவில்லை. யென்றாலும், ராணி பார்லிமெண்டுக்குச் செல்லும்புன் கதவை அடைப்பது, ராணி கதவின் அருகில் நிற்பது, பிறகு ஒரு நிமிடம் கழித்துத் திறப்பது, மீண்டும் சென்று அங்கே உட்கார்ந்து உரையாற்றுவது என்பது வழக்கமாக இருக்கிறது. கதவை ஏன் சாத்துகிறார்கள் என்றால், பார்லிமெண்டில் ராணிக்கும் உயர்ந்த நிலை உண்டு என்ற வழிமுறையைக் கடைப்பிடிப்பதற்காகத்தான். அவர்கள் மாபுக்கு மரியாதை செய்து இன்றைக்கும் அந்தச் சடங்குகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சடங்குகள் தேவைதான். அதை அரசாங்கப் பொறுப்பிலிருக்கிறவர்கள் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். மாபு நிலை காப்பாற்றப்பட்ட வேண்டும். அந்த மாபு நிலையை காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் என்றைக்கும் கடைப்பிடித்தது. அதே நிலையை இவர்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த மாபு நிலையைப் பின்பற்றினால், நாடு நாடாக இருக்க முடியும். அதைத் தவிர்ப்போமானால், நல்ல வழி முறையை மக்களுக்குக் காட்ட முடியாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள நிதி நிலை அறிக்கையிலே 'ஏழை ஏளிய மக்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்போம்' என்று பல அலங்கார வார்த்தைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏழையேளிய மக்களுக்குக் கை கொடுத்து உயர்த்துவோம் என்று சொல்லுவது எல்லா அரசியல் கட்சிக்கும் வாடிக்கையான நிலைதான் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இவர்களும் அதையே செய்வப் போகிறார்கள் என்பது கேள்விக்குரியதாகவே இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு ஜூன் மாதம் புதிய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பை ஏற்றார்கள். அப்போது சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டைக் கன்னி பட்ஜெட் என்று கூறினார்கள். ஆனால், இரண்டாவது பட்ஜெட்டிலே மிகவும் விஸ்தரமாகக் கிராமப்புற மக்களுக்கு இதை இதைச் செய்வோம்; அவர்களுக்கு வளத்தை உண்டாக்குவோம் என்று கூறியிருந்தாலும், அதற்காகச் செய்கிறிருக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச் 31 மார்ச் 11 [திரு. எல். புலராமின்]

கிடுகிடுப் பார்க்கிறபோது, கடந்த ஆண்டு ஒதுக்கீட்டைக் காட்டிலும் குறைவாகவே இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு ஒதுக்கீடுகளைச் செய்திருந்தால், மக்களுக்கு உண்மையாகவே திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பெருமைபடுகச் கூற முடியும். ஆனால் ஒதுக்கீடுகள் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றன. அதிலும் துண்டு விழக் கூடிய ஒரு பட்ஜெட்டாக இது இருக்கிறது. சுரபாய் 46.88 கோடி அளவுக்குத் துண்டு விழக் கூடிய வரவு, செலவுத் திட்டமாக இது அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் தனி நபருக்குச் செல்விடக் கூடிய கணக்குகளை ஒப்பிட்டு, நகரங்களில் அதிகமாகச் செலவழிக்கிறோம்; இருந்தாலும் கிராமப்புற மக்களுக்கும் பரவலாக்கப் போகிறோம் என்ற வாசகத்தையும் கூறியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் பேரன் பாணியிலேயே தான் இவர்களும் செல்லுகிறார்களே தவிர, கிராமப்புற ஏழையெளிய மக்களுக்கு, இவர்களுக்கு அதிகமாக வாக்குகளை அளித்து உயர்த்திய அந்த மக்களுக்கு, நன்றிக் கடனை மேலும் தீவிரம் காய்விட்டிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லையென்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும் செயல்படும் போதாவது, இதை மன்திலேமன்திலே திறுத்திச் செய்துவிட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமப்புற மக்களுடைய ஆபத்துத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ள வேளாண்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் காட்டுவதாக இந்த அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய அறிக்கையைச் செய்ப்பளிப்போர்களோம், பாசன வசதிகளைப் பெருக்கப் பேர்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த ஓராண்டில் பெருவாரியான கிராமப்புற மக்களுக்காக என்ன திட்டங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், ஒன்றுமில்லை. கிராமப்புற மக்களுடைய (ஆசாபு) வளம் பெற வேண்டுமென்றால் அத்தகு உப தொழில்களைப் பெருக்க வேண்டுமென்று அவசரகாலநிலையிலே விங்கிகளின் மூலம் கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டன. பல்விவசாயிகளுக்கு கறிவை, மாடுகளையும், ஆடுகளையும் வாங்குவதற்காக கடன்களை வழங்கினுள்ளிருந்துவற்றை வளர்த்து, அதன் மூலம் கிடைக்கும் மூலத்தில் அவர்களுடைய பொருளாதாரம் மேம்பட வேண்டுமென்று, அவசரநிலை இருந்த காலத்திலே கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. ஆனால் அந்தக் கடன்களைப் பயன்படுத்தி வழங்குகிறார்களா? வங்கிகளை மத்திய அரசு நடத்துகிறது, அந்தனால் தம்மால் வழங்க முடியவில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் அப்படிதான் கடன்களை வழங்கப் போகிறோம் என்று அறிவிப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்த அளவுக்கு இல்லை. கடந்த காலத்திலே செயல்பட்ட முறையில் இன்றைக்குக் கடன் வசதிகள் கிராமப்புற மக்களுக்கும் இல்லையென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எல். பலராமன்]

[1978 மார்ச் 1]

மேலும் கிராமப்புற மக்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்ற விளக்கம் இல்லை என்பதையும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். ஏதோ மேல் போக்காக, பன்றி வளர்ப்போம், ஆடு வளர்ப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாவட்டத்திற்கு ஒன்று, இரண்டு அமைப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவுக்குச் செயல்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்குப் பரவலாக்குவோம் என்று இருக்கிறதே தவிர, மாவட்ட வாரியாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் இதை அமுல்படுத்துவோம் என்ற நிலை இல்லையென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிலைகள் எல்லாம் பழைய காலத்திலே இருந்ததுதான். ஏற்கெனவே கோழி வளர்ப்புக் காக கடன் வழங்கப்பட்டது. பன்றி வளர்ப்புக்குக் கடன் வழங்கப்பட்டது, மாடு வளர்ப்புக்குக் கடன் வழங்கப்பட்டது. அதிலே மாற்றம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இந்த அறிக்கையிலே அப்படி எதுவும் இல்லை. ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டு, நிறுத்தப்பட்ட கடன்களுக்குப் பதிலாக மற்ற கடன்களை எப்படி வழங்கப் போகிறார்கள் என்று சமர்ப்பித்திருந்தால், அது பாராட்டுக்குரியதாகவும், வரவேற்புக்குரியதாகவும் இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயம் வளர்வதற்கு பாசன வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். 500 ஏக்கருக்குக் குறைவாக பாசன வசதி உள்ள ஏரிகளைத் தூர் எடுப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டம், நேரிடையான நீர்ப்பாசனம் உள்ள மாவட்டமல்ல. அங்குள்ள கிணற்று நீரையும், காலாகாலத்தில் பெய்யும் மழை நீரைத் தேக்கி வைக்கக் கூடிய ஏரிகளையும் நம்பித்தான் இருக்கிறது. அந்த ஏரிகள் எல்லாம், சேர, சோழ, பாண்டியர் காலத்திலும், அதற்குப் பின்னால் வந்த அரசர்கள் காலத்திலும் கட்டப்பட்டவைகள். அதெல்லாம் மூன்று மாத ஏரிகள் என்று அரசாங்கக் கணக்கிலே இருந்தாலும், அந்த ஏரிகளில் நீர் நிறைந்திருந்தால் கூட, 15 நாள் பாசனத்திற்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கிறது. அங்கே நடந்த அபிவிருத்திக் கூட்டத்திலே இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு, அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை எந்த அளவுக்குப் பரிசீலிப்பார்கள் என்பது தெரியவில்லை. தூர் எடுப்பது என்பது குடிமராமத்தில் செய்யக் கூடிய காரியமல்ல. அரசாங்கம் அதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்ட நிலையிலும் உற்சாகம் காட்டி, அந்த ஏரிகளைத் ஒதுக்கியிருக்கக் கூடிய ஒதுக்கீட்டில் செய்யக் கூடிய நிலையும் இல்லை. ஆகவே தூர் எடுப்பதற்கு பரவலாக ஒரு திட்டம் தீட்ட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒதுக்கீடு செய்த தொகை அந்த அளவுக்குக் குறைவாக

1978 மார்ச் 1]

[திரு. எல். பலராமன்]

இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த ஆண்டு எந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் இதை நாங்கள் செய்வோம் என்று ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது என்பது, ஏதோ செய்கிறார்கள் என்ற ஆறுதலுத்தான் மக்களுக்கு அளிக்கும் நிலையிருக்கிறது. இதனால் இயற்கைப் பாசனம் இல்லாத எங்கள் மாவட்டத்துக்காரர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை வியப்புடனும், ஆச்சரியத்துடனும் பார்க்கிறார்கள் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நீர் நிலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக தனித் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். பாண்ட் ஸ்கீம் (Pond Scheme) ஏற்படுத்துவோம் என்று சொன்னார்கள். இது நிண்ட நாளாகக் கூறிக்கொண்டு வரக் கூடிய ஒரு திட்டம். எந்தெந்த இடங்களில் இதைச் செய்யலாம் என்று ஒரு மதிப்பீடு—சர்வே—செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சர்வேயின் அடிப்படையின் பொறியாளர்கள் கொடுத்த அறிக்கையை அமுல்படுத்தினாலே இந்த நாடு மேலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க சாதகமான நிலை ஏற்படுமென்பதால் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அடுத்து, விவசாயிகள் தங்களுடைய தனி வாழ்க்கையில் வளமாக இருக்க வேண்டுமென்றால், நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு மின் வசதியை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு நிலையான ஒரு திட்டமும் இந்த அறிக்கையில் இல்லை. இந்த நாட்டில் பெரிய திட்டமாக இருக்கக்கூடிய ஒகேனக்கல் நீர்மின் திட்டத் தைப்பற்றி மத்திய அரசிற்குச் சுட்டிக்காட்டும் வகையில் இந்த அறிக்கையில் எந்த வாசகமும் இல்லை. கருநாடக மாநிலத்திற்கும் தமிழ் மாநிலத்திற்கும் இடையே உள்ள பிரச்சினைகளைப் பரிசீலிப்பதற்கு உரிய எந்த வாசகமும் இந்த அறிக்கையில் இல்லை. அது ஒரு பெரிய திட்டம். அதனால் அதிகமான மின் உற்பத்தியினைப் பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். அதை ஞாபகப்படுத்தி அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருந்தாலும், அதை ஒரு நீண்டகாலத் திட்டமாக அமைக்க

[திரு. எல். பலராமன்]

[1978 மார்ச் 1]

வேண்டும். வருங்கால வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப திட்டம் அமைய வேண்டும். அனால் மின் திட்டத்தைப் பொறுத்துத்தான், விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும்; உணவு அபிவிருத்தியை நிறைவு செய்ய முடியும். ஆகையால் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் அனால் மின் திட்டங்களை ஏற்படுத்த முடியுமோ அதற்கான வழிவகைகளை ஆராய்ந்து செயல்படுத்த முன்வர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக இந்த ஆண்டு 35 ஆயிரம் மின் இணைப்புகளைத்தான் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் லட்சக்கணக்கான மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துள்ள ஏழை விவசாயிகள் மின் இணைப்பு இருந்தால்தான், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். விவசாயிகளுக்கு உற்சாகமூட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, அதற்கான திட்டம் எதுவும் இருக்கிறதா என்றால், இதிலே காணப்படவில்லை. ஆகவே உணவு உற்பத்திக்கு உறுதுணையாக விவசாயிகள் விளங்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு அதிக அளவில் மின் இணைப்பு வழங்குவதற்கான திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டம் இயற்கைப் பாசனம் இல்லாத ஒரு மாவட்டம். இருந்தாலும் கிணற்றுப் பாசனத்தைப் பெரும்பகுதி நம்பி தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தி செய்யும் மாவட்டம் அது. எந்த அரசாங்கம் பொறுப்புக்கு வந்தாலும், வட ஆற்காட்டுக்கு நன்றி சொல்லும் அரசாங்கமாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடினமான உழைப்பைத் தந்து, அதிகமான உணவு உற்பத்தி செய்யும் மாவட்டம் வட ஆற்காடு மாவட்டம் என்பதை உணர்ந்து, அவர்களின் கோரிக்கையான மின் இணைப்புகளைத் தருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். 35 ஆயிரம் மின் இணைப்புகளைத்தான் தர முடியும் என்பதை மாற்றி, மின் இணைப்பு இல்லாமல் விவசாயிகள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்பதை எண்ணி, அந்த இணைப்புகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மனுக்கள் போட்டு பல ஆண்டுகளாக அப்படியே இருக்கின்றன. பம்புசெட்டுகள் வாங்கி பல ஆண்டுகளாக இருக்கின்றன. ஆகையால் அந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான திட்டத்தை வகுத்து, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான நிதி ஒதுக்கி, வழங்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அந்த மாவட்ட மக்கள் பெரு மகிழ்ச்சியடைவார்கள், நன்றி உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்.

1978 மார்ச் 1]

[திரு. எல். பலராமன்]

கிராமப்புற வளர்ச்சி என்று கூறும்போது, கிராமங்களில் சிறு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்க வேண்டிய ஒன்றாகும். ஏதோ பெரும் தொழிற்சாலைகளைக்கூட கிராமப் பகுதிகளிலே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதைக் கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால், அதைச் செயல்படுத்துவதில் தயக்கம் காட்டினாலும், பொதுவாக வரவேற்க வேண்டிய திட்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும். எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும், கிராமங்களை மேம்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டுகிறார்களே தவிர, அதற்கான திட்டங்கள் வருவதில்லை. இதை யார் தடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எடுக்கிற நடவடிக்கைகளைத் திசை திருப்புகிற சக்திகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். எங்கே யார் திசை திருப்புகிறார்கள் என்று பார்த்து, கிராமப்புறங்களில் தொழில்களை ஆரம்பிக்கிற வாய்ப்பை உருவாக்கினால், அது நல்ல கொள்கையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத படித்த இளைஞர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பயிரிடுவதற்கு நிலமற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் நான்கு சகோதரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்குள்ள இரண்டு மூன்று ஏக்கரில் எப்படிப் பயிர் செய்து வாழ முடியும்? தட்டுத் தடுமாறி இப்போதுதான் கிராம மக்கள் படித்து முன்னுக்கு வரக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிழைப்பு நடத்தும் சூழ்நிலை இப்போது அங்கே இல்லை. வேலையில்லாத பிரச்சினை என்பது எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினை என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். விவசாயிகளின் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால் மாநில அரசும் மத்திய அரசும் அதற்குப் பொறுப்பாவார்கள். அதே நேரத்தில் மாநில அரசு சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வேலை இல்லாத படித்த இளைஞர்கள் தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக்கொள்ள விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட கோழி வளர்ப்பு, மாடு வளர்ப்பு போன்றவைகளை அவர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி தொழில் மூலமாக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க அரசாங்கம் திட்டம் வகுக்க வேண்டும்.

பால் பண்ணை அபிவிருத்தி என்பது விவசாயிகளுக்கு ஏற்ற தொழிலாக இருக்கிறது. உழவு மாடுகளோடு, பால் கறக்கும் மாடுகளை வழங்குவதால், அதன் மூலமாக பாலைப் பெற்று பால் வள நிறுவனத்திற்குத் தருவதால் கிடைக்கிற வருமானம் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கிறது என்பதை

[திரு. எல். பலராமன்]

[1978 மார்ச் 1]

அனுபவ பூர்வமாகப் பார்க்கிறோம். அவற்றை விஸ்தரிப்பதற்கு அதிகாரிகள் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அதை நீக்க வேண்டும். என்னுடைய அனுபவத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் பகுதியில்கூட அந்த நிறுவனங்கள் மூலமாகப் பதிவு செய்து அவர்கள் பாலை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கோரிக்கை விட்டால்கூட, அதைத் தடை செய்கிறார்கள். அவற்றைப் போக்கி, அவர்கள் தருகிற பாலை மறுக்காமல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில் நிறுவனம் தீவிரமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது விவசாயிகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். அதுபோன்ற உப் தொழில்களை வளர்க்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இயற்கையாக இருக்கிற காடுகளை வளர்க்க வேண்டும். இயற்கையாக நாட்டில் ஆறில் ஒரு பங்கு காடாக இருந்தால்தான், மழை பெய்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று ஐ.நா. சபையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் காடுகள் இருக்கின்றன என்றாலும், அவை இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்டம் வளமான மலையைச் சார்ந்த பகுதி. ஜவ்வாது மலை, எலகிரி மலை போன்றவை சுற்றுலாவுக்கு ஏற்ற இடமாகக் கருதப்படுகிறது. நிலகிரி, ஊட்டி போன்று நல்ல இடங்களாக அவை இருக்கின்றன. அவற்றை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் திட்டமிட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏழை எளிய மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு அரை நாள், ஒரு நாள் தங்கக்கூடிய உதகையாக இருக்கின்றது எலகிரி. எனவே அதை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

ஜவ்வாது மலைப்பகுதி சந்தன மரம் ஏராளமாக வளரும் பகுதியாகும். ஆனால் விலை உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகள் அந்தப் பகுதியில் எந்த அளவிற்குத் திருடு போகின்றன என்பதைப் பத்திரிகைகள் மூலம் பார்க்கலாம். வன இலாகாவின் எவ்வளவுதான் தாங்கள் எச்சரிக்கையோடு இருப்பதாகச் சொன்னாலும், அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள மரங்கள் திருடு போகவில்லை. இது அனுபவ பூர்வமான உண்மை. இவர்களால் அரசுக்குப் பல கோடி ரூபாய் ஆண்டுதோறும் இழப்பு ஏற்படுகிறது. எனவே இது விஷயத்தில், வன இலாகா அலுவலர்கள்மீது

1978 மார்ச் 1]

[திரு. எஸ். பலசாமன்]

அரசு இன்னும் அதிகக் கண்காணிப்புடன் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் அந்தச் காடுகளிலுள்ள மரங்கள் பெரும்பாலும் அழிக்கப்பட்டு, இன்று அந்தப் பகுதியே வெறும் கல்லும் மண்ணுமாகக் காட்சி அளிக்கிறது.

பஞ்சாயத்துக் காடுகள் எல்லாம் வன இலாகா காடுகள் என்று அறிவிக்கப் பட்டு, அந்த இலாகாவின் கீழே வந்தவுடன், இன்று கேட்பாரில்லாது அழிக்கப் பட்டு வருகின்றன என்பதுதான் உண்மை. வன மரங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ள சிப்பந்திகள் சாலையோரங்களில் ஆடுகள் மேய்த்தால், ஆட்டுக்கு இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாய் என்று வருலித்துக் கொண்டு காலத்தைத் தள்ளுகின்றார்கள். பஞ்சாயத்துக் காடுகளாக இருந்த வரையில், அவை பசுமையாக இருந்தன என்பதை இப்போது கிராம மக்கள் உணருகின்றார்கள். சொல்லவும் சொல்லுகின்றார்கள். அப்போது ஊர்க் கட்டுப்பாடு காரணமாக காட்டு மரங்களை யாரும் வெட்டுவதற்கு அச்சப்பட்டார்கள். காடுகள் பாதுகாக்கப்பட்டன. மழையும் நல்ல முறையில் அந்தப் பகுதிகளில் பெய்துகொண்டிருந்தது. இப்போது அந்த நிலை மாறி, காடுகள் கல்லும் மண்ணுமாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. மழையும் இல்லை. காடுகள் அதிகமாக இருந்தபோது, தழைகளை எடுத்துவந்து உரமாகப் பயன்படுத்தினார்கள். சாகுபடியும் நல்ல முறையில் இருந்தது. எனவே நான் கேட்டுக்கொள்ளுவது அந்தப் பகுதியிலுள்ள காடுகளை மீண்டும் பஞ்சாயத்துகளுக்கே மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது. மேலும் அந்தப் பகுதியில் சந்தன மரம் ஏராளமாக விளைவதால், அங்கே சந்தன எண்ணெய் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். சந்தன மரங்கள் இப்போது பெருமளவில் திருடு போகின்றன. அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு வன இலாகா தீவிரம் காட்டவில்லை என்பதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இவற்றை அரசு உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இந்த வாவு-செல்வுக் கிட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உள்ளாட்சித் துறை கிராம வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. கிராம வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், உள்ள ஒதுக்கீட்டைப் பார்த்தால், அது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆண்ணல் காத்தியடிகள் கிராம இராஜ்யம் என்று சொல்லி வந்தார்கள். அம்மையார் அவர்கள்கூட தமது உரையில் பாரதியாரின் பாடல்களை மேற்கோள் காட்டி, கிராம வாழ்வு மேம்பாடு அடைய வேண்டியதன் அவசியம்பற்றி வற்புறுத்திப்

[திரு. எஸ். பலராமன்]

[1978 மார்ச் 1]

பேசினார்கள். பாரதி கண்ட கனவு நனவாக வேண்டுமானால், கிராம வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கென இன்னும் கூடுதலான தொகையை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராம வளர்ச்சிக்கென பஞ்சாயத்துகள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் என்று இருக்கின்றன. இன்று அவைகள் கலைக்கப் பட்ட நிலையில், அவை அதிகாரிகளின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. அதிகாரிகள் தன்னிச்சையாக நடந்துகொள்ளுகின்றார்கள். அது கட்டுப் படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, ஒரு கமிட்டி அங்கங்கே அமைக்கப்படும் என்று அரசின் சார்பில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நாளது வரையில் அப்படிப்பட்ட கமிட்டிகள் அமைக்கப்படவில்லை. கிராம வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் நன்கு செயல்பட வேண்டுமானால், ஒன்றியங்கள் முறையாகச் செயல்பட வேண்டும். இன்று அந்த நிலை இல்லை. மேலும் இந்த ஒன்றியங்களுக்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். இந்த ஒன்றியங்களின் வளர்ச்சிக்கென மத்திய அரசிடமிருந்து எந்தெந்த வகையில் அதிக நிதி உதவி கோரிப் பெற முடியுமோ அதையெல்லாம் நாம் பெற முயல் வேண்டும். அதற்காகப் போராட்டங்களைக்கூட நடத்தி, அவற்றைப் பெறுவது நியாயம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, கொல்லிமலை அபிவிருத்திக்காக ஒரு தனி ஏற்பாடே செய்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அந்த வகையில், எங்கள் மாவட்டத்தில் ஜவ்வாது மலையில் உள்ள மலைவாழ் மக்களின் நல்வாழ்விற் கென ஒரு ஒன்றியத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இப்போதும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம மக்களுக்கு அதிகக் கடன் வசதிகளைத் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலம் இவற்றைத் தர ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மேலும் கூட்டுறவுத் துறை செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தப் போவதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அதற்கான நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான தேர்தல் நடத்தப்படாமல், தனி அதிகாரிகள் மூலமே நடைபெற்று வருகின்றன. அதிலுள்ள அதிகாரிகள் தன்னிச்சையாக, சர்வாதிகாரப் போக்கில் நடந்து கொள்ளுகின்றார்கள். அந்தச் சட்டத்திற்கான திருத்தங்களை உடனடியாகக் கொண்டு வந்து, இந்தச் சங்கங்கள் செம்மையாக நடப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராம மக்களுக்காக அவை கடன் வழங்குவதில் தற்போதுள்ள முறைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். இன்று பயிர்க் கடன்கள் crop loan கொடுக்கின்றார்கள்.

1978 மார்ச் 1]

[திரு. எல். பலராமன்]

ஆனால் சம்பா பயிரிடும்போது கொடுக்கப்படும் கடன் அறுவடையின்போது தான் கைக்கு வருகிறது. அது மட்டுமில்லை, மருந்துக்காக என்று கடன் கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் நேரத்தில் கிடைக்காத நிலையில், விவசாயிகள் பிறகு அதை 10 ரூபாய் 20 ரூபாய் குறைத்து யாருக்காவது விற்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. எனவே இப்போது கடன் கொடுக்கும் முறை மாற்றப் பட்டாக வேண்டும்.

அடுத்து, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. இப்போது அங்கே உள்ள அதிகாரிகள் சரியான முறையில் நடந்துகொள்ளவில்லை. நிர்வாகம் அடியோடு பாழ்பட்டுக் கிடக்கிறது. விவசாயிகளிடம் கரும்பு உலர்ந்து போய்விடக் கூடிய நிலையில், ஐந்தாறு நாட்கள் கழித்துத்தான் எடுக்கின்றார்கள் ஆலையில். ஏற்படும் நஷ்டம் விவசாயிகளுக்கு. அது மட்டுமில்லை, அங்கே தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே சரியான உறவுநிலை இல்லாத காரணத்தினால், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான பிழிந்த சாற்றைக் கொட்டிவிடுகின்றார்கள். இது ஆம்பூர் சர்க்கரை ஆலையில் நடக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு கூட்டுறவுத் துறையை மேலும் நல்ல முறையில் செயல்படுத்திச் செய்ய வேண்டும். மேலும் கிராம வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு இனி சிறு தொழில்கள் அனைத்தும் கிராமப் பகுதிகளிலே அமைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும். கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே. தொழில்கள் பரவலாக ஆக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான திட்டங்களைத் திட்டிச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த வரவு-செலவு அறிக்கையின்மீது பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகேரிவித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி சக்தியவாணிமுத்து): இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

(பிற்பகல் 1-00)

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.